

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 728/2015/4. szám

A Kúria a dr. Aranyosi Richárd ügyvéd által képviselt (...) felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. május 6. napján kelt 10.K.26.950/2013/48. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 49. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.26.950/2013/48. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felperes tulajdonában vannak 1996. szeptember 11-től a Miskolc (...) hrsz-ú (...) ha (...) m2 területű kivett telephely, a (...) hrsz-ú (...) m2 területű kivett ipartelep és a (...) hrsz-ú (...) ha (...) m2 területű kivett agyagbánya megnevezésű ingatlanok, melyek egyúttal egy 1996. május 26-án kezdeményezett eljárás eredményeként kialakított több ingatlanból álló „(...)” védnevű bányatelken fekszenek. Miskolc Megyei Jogú Város Közgyűlése 3/2002. (II.12.) számon hozott önkormányzati rendelettel a felsorolt ingatlanokat helyi védettség alá helyezte. Ténylegesen a (...) hrsz-ú ingatlan (...) m2-es részén voltak gyurgyalag fészkelőhelyek, és annak környezetei. A védettség alá helyezés a Miskolc-Görömböly gyurgyalag fészkelőhely és bányató védelme miatt történt. Az érintett területen 1997 óta bányászati tevékenység nem folyt. A felperes 1996-2000. évre rendelkezett bányászathoz szükséges műszaki tervvel. A felperes 2005. április 11-én kártalanítást kért a természet védelmét szolgáló egyes támogatásokra, valamint kártalanításra vonatkozó részletes szabályokról szóló 276/2004. (X.8.) Kormányrendelet 5. § (1)

bekezdésének a) pontja, valamint a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 72. §-a alapján. Az alperes több megelőző közigazgatási és bírósági ügyben folyt eljárást követően a jelen ügyben 2012. február 15-én meghozott IV-B-11/416-3/2002. számú határozatával helybenhagyta elsőfokú hatósága 1.612.146 forint kártalanítást megállapító határozatát, mely szakvéleményeken és a védettséggel ténylegesen érintett terület termértékén alapult.

A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) 49. §-ára is hivatkozó határozattal szemben a felperes nyújtott be keresetet, kérve részére 59.235.000 forint kártalanítás megállapítását, illetőleg az alperes határozatainak hatályon kívül helyezését és nevezettek új eljárásra kötelezését.

A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a jogerős határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint szakértői bizonyítással megállapíthatóan a kártalanítás összege 16.439.280 forintot tesz ki, amelytől az alperes határozatában megjelölt összeg eltér. Ennélfogva az alperes határozata jogszabályt sértett. A bíróság egyebekben megalapozatlannak tartotta a felperesi keresetet.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy az ítélet indokolása a szakértői bizonyításnál hiányos volt. Az ügyben hivatalból a bányafelügyelet csökkentheti a bányatelket, és kártalanítást határozhat meg, ezért a környezetvédelmi hatóságnak rendelkezni kellett volna a kártalanításról. A szakvélemény álláspontja szerint nem volt aggálytalan, az ügyben bányaszakértőt is ki kellett volna rendelni. Hiányzott a határozatból a kamat megállapításáról szóló rendelkezés is. Jogszabálysértésként a Bt. 26/C. §-ának (3) bekezdését, a Pp. 206. §-ának (1) és (3) bekezdését, 221. §-ának (1), 229. §-ának (1), 336/A. §-ának (2) bekezdését, 339/A. és 339/B. §-át, valamint 213. §-ának (1) bekezdését, a Ptk. 301. §-át, 360. §-ának (1), (2) bekezdését, a Ket. 29. § (2) bekezdésének a) és b) pontjait, 105. §-ának (4), 111. §-ának (3) bekezdését, valamint az igazságügyi szakértői működésről szóló 31/2008. (XII.31.) IRM rendelet 2. §-át, 10. §-ának (1), (2) bekezdését és 40/A. §-át jelölte meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúriának abban a kérdésben kellett döntenie, hogy a bizonyítékok okszerű mérlegelésével hozta-e határozatát a közigazgatási bíróság.

A Kúria megállapítja, hogy az ügyben feltárt tényállás a felek által nem volt vitatott, több előzményi eljárásban is rögzítésre került. A jelen ügy tárgya lényegében az volt, hogy milyen összegben jogosult kártalanításra a felperes, arra tekintettel, hogy ingatlana helyi védettség alá került. A kártalanítás összegének a meghatározása szakkérdés, és az ügyben a közigazgatási és munkaügyi bíróság szakértőt rendelt ki a kártalanítás meghatározására.

Az ügyben korábban hozott ítéletek már megszabták a jelen eljárás korlátait és rögzítették, hogy annak a kárnak a megtérítését kérheti a felperes, mely a bányatelek jogerős megállapítását követően ténylegesen felmerült, és amelynek igazolására a felperes volt köteles. Helytállóan állapította meg a közigazgatási és munkaügyi bíróság az ügyben, hogy a felperes elmaradt vagyoni előnyre nem tarthat igényt, mert tényleges bányászati tevékenységet a terület kivett helyé nyilvánításának időpontjában és azt követően sem folytatott. Szükségtelen volt ezért az ügyben bányaszakértő alkalmazása.

Nyilvánvaló ugyanakkor, hogy a kivetté nyilvánítással kapcsolatosan jelentkezik az ingatlanokban értékcsökkenés, melynek összegét szakértő 16.439.280 forintban határozta meg a forgalmi érték meghatározására szolgáló különböző szakértői módszerek egyes elemeinek felhasználásával speciális módon, tekintettel arra, hogy jelen ügyben is olyan ingatlanról van szó, melynek adottságai speciálisak voltak. A bíróság a szakértő véleményét aggálytalannak tekintette, azt ítélete alapjaként elfogadta. A felperes felülvizsgálati kérelmében olyan tényt vagy körülményt nem hozott fel, amely a Kúriában kétséget ébresztett volna a bírói mérlegeléssel elfogadott szakvélemény helytálló voltával kapcsolatban.

A bíróság ítéletét a bizonyítékok mérlegelése alapján hozta. A bizonyítékok mérlegelésén [Pp. 206. § (1) bekezdése] alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen volt, és a bíróság iratellenes tényállásra alapította a döntését. Jelen ügyben a bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, ezért a felperes a felülvizsgálati kérelme alaptalan volt.

A kifejtett indokok alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati eljárásban az illetéket előzetesen leróttá, ezért annak viseléséről pervesztessége miatt rendelkezni nem kellett.

A felperes a Pp. 78. §-a alapján köteles megfizetni az alperes felülvizsgálati eljárásban a Pp. 79. §-a szerint felszámítható költségeit.

A felülvizsgálati eljárás illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerint járó 70.000 forint illeték megfizetéséről rendelkezni nem kellett, mert azt a felperes felülvizsgálati kérelmén bélyegben leróta.

Budapest, 2015. november 10.

Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró